

Eierskap og drift av anlegget vil bli vurdert i neste fase, men det antas at dette må kombineres med annen bruk av oljeterminalen i tillegg til lagring og utskipping av Goliat olje.

Transport av stabilisert olje fra terminalen planlegges med regulære tankskip. Det er beregnet en lastesyklus på skipsanløp hver 9-20 dag avhengig av produksjon og størrelse på tankskip. Dette, og eventuelt andre alternativer vil bli nærmere beskrevet i konsekvensutredningen.

Gasseksport

Rikgass planlegges som referanseløsning eksportert gjennom en ny gasseksportørledning til Snøhvit-anlegget på Melkøya. Optimalt tilknytningssted, til Snøhvit rørledning ved Goliatfeltet eller til anlegget på Melkøya, vil bli evaluert i konseptvalsperioden.

I tillegg til referanseløsningen er det tilrettelagt for injeksjon av gass til Goliat reservoaret. Endelig anbefaling om gasseksportløsning vil være avhengig av tekniske og kommersielle avklaringer.

3.4.3 Direkte ilandføring fra havbunnsanlegg på feltet (Alternativ 3)

Feltinstallasjon og prosesseringsløsning

Denne løsningen er basert på installasjon av et havbunnsanlegg som knyttes direkte opp med en ny rørledning til et prosessanlegg på land.

Havbunnsanlegget vil inkludere brønnrammer, flerfasepumper, kraftfordeling og kontrollsystem. Dette alternativet vil innebære behov for teknologiutvikling knyttet til separasjon, trykkøkning og oppvarming av brønnstrøm fra havbunnsanlegget til land. Rørledningen til land må ha direkte oppvarming for å unngå voksutfelling.

Tilknytting av framtidige felt i området vil bli vurdert, men mulighetene for dette antas å bli begrenset.

Rikgass må håndteres på land.

Rørledning og landanlegg

Produksjonen fra havbunnsanlegget vil bli eksportert gjennom en ny rørledning tilknyttet et prosessanlegg og en oljeterminal på land. Lengden på rørledningen vil være mellom 70 og 100 km avhengig av lokalisering av terminalen, og diameteren vil være mellom 18" og 24" avhengig av avstand og type havbunnsanlegg.

Prosessanlegget på land vil inkludere systemer for separasjon av olje og gass, eksport av gass, samt lagring og lasting av olje. Et mulig prosessanlegg på land vil ha behov for et areal på ca 20 000 m² (140 m*140 m). I tillegg kommer lagringstanker for olje og kaianlegg for lossing av olje (se kapittel 3.4.2).

Eierskap og drift av anlegget vil bli vurdert i neste fase, men det antas at dette eventuelt må kombineres med annen bruk. Gass fra anlegget forventes eksportert til Snøhvit-anlegget på Melkøya, og forutsetter teknisk og kommersiell avklaring. Alternativet til Snøhvit vil være annen kommersiell bruk på land.

Ved en eventuell installasjon av separatorer som del av havbunnsanlegget vil det også være nødvendig med en egen gassrørledning fra feltet til Snøhvit-anlegget på Melkøya. Det vil fortsatt være behov for et prosessanlegg på land for sluttstabilisering, lagring og lasting av olje og for eksport av gass.

3.5 Investeringer

De totale investeringskostnadene for utbyggingen av Goliat er foreløpig kostnadsberegnet til mellom 20 og 23 milliarder 2006-kroner, avhengig av utbyggingsløsning. Hovedtyngden av investeringene vil komme de siste to årene før produksjonsoppstart.

De totale årlige driftskostnadene er foreløpig beregnet mellom 700 og 900 millioner 2006-kroner avhengig av utbyggingsløsning.

3.6 Samordning Snøhvit oljesone og andre felt

Tilrettelegging for tilknytting av framtidige feltutbygginger i området vil bli vurdert, spesielt for utbyggingsløsninger med prosessering på feltet. Flere prospekter er identifisert innenfor lisensområdet og disse er under evaluering for leteboring.

Potensialet for samordning av drift, inkludert boring og brønnvedlikehold, med andre felt i området vil også bli vurdert.

Snøhvit oljeprosjektet som er under vurdering for mulig utbygging er en aktuell kandidat for samarbeid. Eni og Statoil er anmodet av OD om å utrede synergieffekter for mulig samordnet utbygging for Goliat og Snøhvit olje. Den mest sannsynlige løsningen vil være å installere et havbunnsanlegg for Snøhvit olje og overføre produksjonen fra Snøhvit til Goliat gjennom en flerfaserørledning. Anlegget for Goliat må, for alle aktuelle konseptløsninger, eventuelt tilpasses og oppgraderes for å ivareta produksjon fra Snøhvit olje. Behovet for gassløft, utfordringer knyttet til flerfasetransport fra Snøhvit til Goliat, samt konsekvenser relatert til konseptvalg og utforming av anlegget for Goliat vil bli utredet fram mot endelig beslutning om mulig samordning.

Det nye Nucula funnet i PL 393, kan også hvis det viser seg å være kommersielt, åpne for mulig effektivisering.

3.7 Tidsplan for prosjektet

Tidsplanen for prosjektet er i stor grad avhengig av hvilket konsept som velges. Konseptet med prosessering, lagring og lasting av olje på feltet (Alternativ 1) er en velprøvd løsning både på norsk sokkel og i områder med kaldt klima på felt lokalisert i havområdene i den nordøstlige delen av Canada, mens direkte ilandføring vil kreve betydelig teknologiutvikling.

Når det gjelder løsningene som inkluderer landanlegg (Alternativ 2 og 3) er det forventet at planprosessen blir mer tidkrevende. Alternativet med direkte ilandføring innebærer i tillegg behov for teknologiutvikling knyttet til separasjon, trykkøkning og oppvarming av brønnstrøm fra havbunnsanlegget til land. Teknologikvalifisering er normalt beheftet med stor tidsmessig usikkerhet.

Foreløpig tidsplan som er lagt til grunn for utvikling av Goliat er vist i Tabell 3-1.

Tabell 3-1 Foreløpig tidsplan for utvikling av Goliat

Aktivitet	Tidsplan
Tilslutning i Stortinget	2008 *)
Boreoperasjoner	2010 – 2012 *)
Marine operasjoner (installering, rørlegging)	2010 – 2011 *)
Produksjonsstart for prosessering, lagring og lasting av olje på feltet	2011
Produksjonsstart for prosessering på feltet og oljeeksport i rør	2012-2014
Produksjonsstart for direkte ilandføring fra havbunnsanlegg på feltet	2014-2018

*) Forutsatt prosessering, lagring og lasting av olje på feltet (Alternativ 1)

3.8 Avslutning

Etter avsluttet produksjon og nedstenging vil innretningene på feltet bli fjernet i tråd gjeldende regelverk for norsk kontinentalsokkel.

I tråd med gjeldende bestemmelser vil det i god tid før avslutning av produksjonen bli lagt fram en avslutningsplan med forslag til disponering av installasjon / havbunnsinstallasjoner og rørledninger.

4 Beskrivelse av influensområdet

I konsekvensutredningen for Goliat vil det bli gitt en beskrivelse av miljø, naturressurser og samfunn i influensområdet basert på tilgjengelig kunnskap, hvor blant annet arbeidet som ble gjort i forbindelse med ULB vil være et sentralt grunnlag. Resultater fra forvaltningens regulære datainnsamling, forskningsprogrammer som SEAPOP (SEAbird POPulations), MAREANO (Marin arealdatabase for norske havområder) og industriens FoU programmer vil i tillegg til arbeid gjennomført i forbindelse med gjennomført leteboring på Goliatfeltet og aktivitet i andre lisenser i Barentshavet også bli lagt til grunn.

Med influensområdet menes det området som potensielt kan berøres av utbygging og drift av Goliat. For de fleste virkningstema vil det berørte området være regionalt og/eller lokalt. Influensområdets avgrensning vil kunne være forskjellig i anleggs- og driftsfasen, og mellom normal drift og ved en eventuell uhellssituasjon. Ved en evt. uhellssituasjon defineres influensområdet normalt som det området hvor det er mer enn 5 % sannsynlighet for forurensning ved et større utilsiktet utslipp.

4.1 Miljøforhold

Miljøforhold (meteorologiske og oseanografiske forhold) i og rundt Goliatfeltet og et eventuelt landanlegg påvirker både designkriterier for installasjoner i lisensen, landanlegg og utstyr i tillegg til planlegging og gjennomføring av operasjoner tilknyttet utbygging og drift av Goliat. Viktige miljøforhold er temperatur, bølge og strømforhold, vindforhold, lysforhold og is- og snøforhold.

Vind- og bølgeforholdene i deler av Barentshavet avviker lite fra forholdene i Nordsjøen og utenfor Midt-Norge, og det er ikke forskjeller mellom de to havområdene med henhold på disse faktorene som kan ha operasjonelle konsekvenser. Generelt er både luft- og vanntemperaturen lavere i Barentshavet enn i Nordsjøen. Ising på fartøyer og rigger er en funksjon av vindstyrke, sjøtemperatur og lufttemperatur. Lavere lufttemperatur medfører økt risiko for ising vinter og vår. Studier i forbindelse med Norsk Barentshav Letesamarbeid (NoBaLes) viste imidlertid at sannsynligheten for ising av innretningene på Goliatfeltet er minimal. Innretningene vil bli designet for å tåle lufttemperatur ned til -20°C .

Det er ikke registrert sjøis i området ved Goliat i nyere tid. I det sørlige Barentshavet forårsaker kald luft fra isfylte områder som strømmer utover det relativt varme havet til dannelse av polare lavtrykk. Disse bygges raskt opp og kan være vanskelige å varsle. I vintersesongen er det mindre dagslys i Barentshavet sammenlignet med Nordsjøen, mens det på årsbasis er tilnærmet likt.

Det Norske Meteorologiske Institutt (DNMI) har i perioden fra og med 1977 til 1984 samlet inn meteorologiske data fra værskipet AMI, lokalisert i Barentshavet i posisjon $71^{\circ}30'\text{N}$; $19^{\circ}0'\text{Ø}$.

Eni gjennomfører for tiden en innsamling av meteoceandata som vil gi ytterligere data om miljøforholdene på Goliatfeltet. Måleprogrammet startet i november 2006 og skal minimum strekke seg over en 12 mnd periode.

4.2 Naturressurser

Goliatfeltet og havområdene inn mot kysten utgjør en integrert del av et stort økosystem i skillet mellom Atlanterhavet og Barentshavet, og mellom atlantiske strømmer og kyststrømmer. Området domineres av kyststrømmer med et mønster influert av topografien i området. Dette skaper sterk omblanding av vannmassene og dermed gode forutsetninger for en høy biologisk produksjon. Her finnes reproduksjonsområder og beiteområder for flere av våre største fiskebestander. I området finnes det mange fuglefjell og hekkeplasser av nasjonal og internasjonal verdi. Steinkobbe, havert og oter har tilhold her, og i tillegg forekommer regelmessige streif av andre selarter og hval.

4.2.1 Definerte områder med naturressurser

I forbindelse med vurdering av naturressurser opereres det med en rekke områdeklassifiseringer som benyttes i forbindelse med klassifisering av områders sårbarhet og verdi.

MOB-lokaliteter

Oversikt over miljøprioriterte lokaliteter langs Finnmarkskysten er utarbeidet av Fylkesmannen i Finnmark. Til miljøprioritering av lokaliteter brukes MOB-modellen som tar hensyn til verneverdi så vel som sårbarhet for olje, naturlig forekomst og økonomisk erstattbarhet. Resultatet er en prioritet på en femdelt skala fra A til E, hvorav A er den høyeste, som oppnås for lokaliteter med høy sårbarhet og nasjonal eller internasjonal verneverdi. En oversikt over MOB A- og B-områder for vår- sommer- og høst- og vintersesongen er presentert i Figur 4-1.

Spesielt Miljøfølsomme Områder (SMO)

Et SMO er en systematisk kartlegging for å identifisere områder som krever spesiell oppmerksomhet. SMO-verktøyet dekker i dag sårbarhet for akutte utslipp av olje. Det er flere SMO innen Goliats influensområde Figur 4-2 A.

Særlig Verdifulle Områder (SVO) for sjøfugl i området Lofoten-Barentshavet

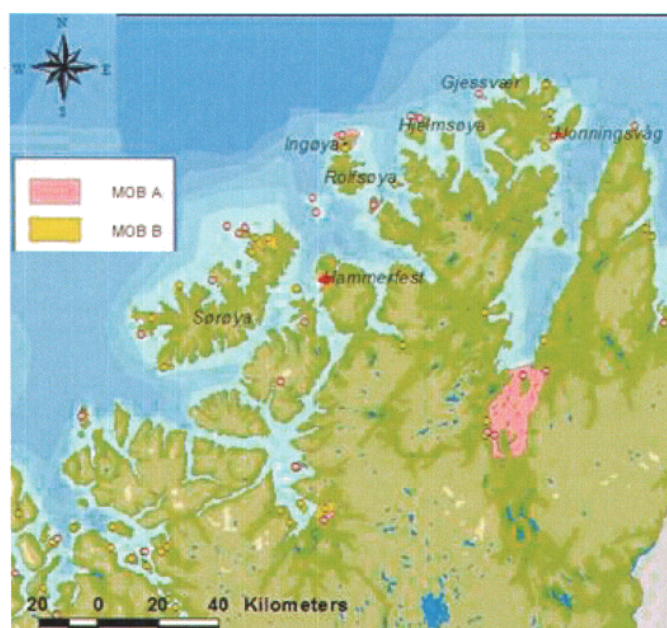
Særlig Verdifullt Område. Et SVO er et geografisk avgrenset område som inneholder en eller flere særlig betydelige forekomster av naturressurser, verdisatt etter andel av internasjonal, nasjonal og regional bestand, samt restitusjonsevne, bestandsstatus og rødlistestatus.

Svært Verdifulle Områder i Lofoten –Barentshavet

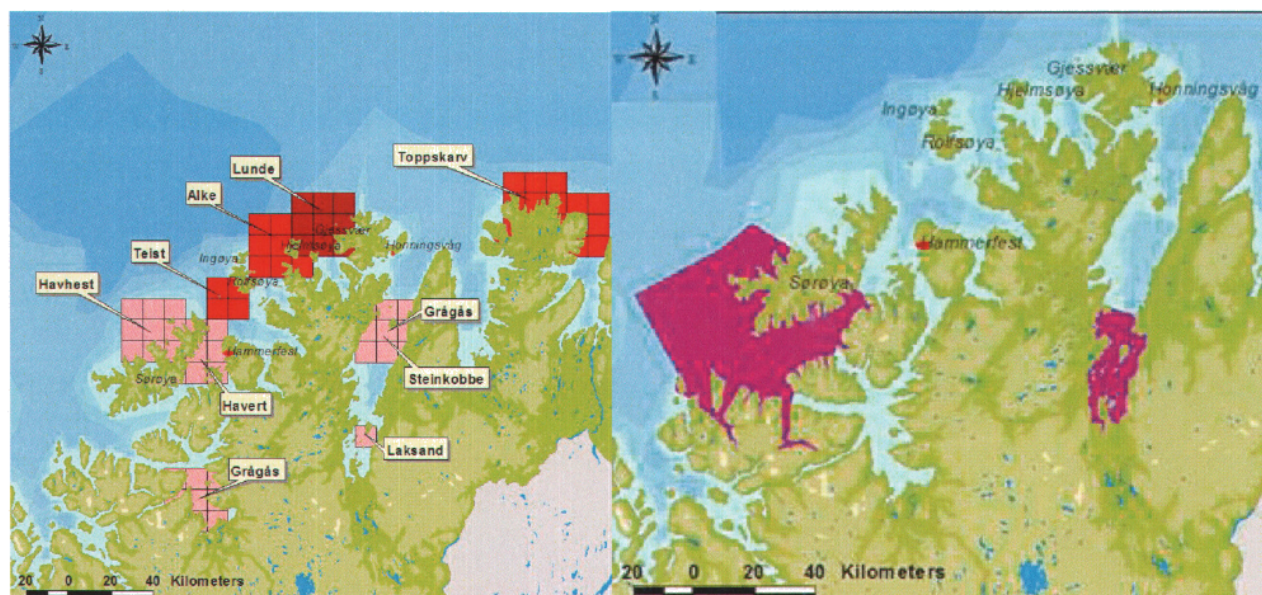
Som et ledd i arbeidet med den helhetlige forvaltningsplanen for Barentshavet, ble det identifisert Særlig Verdifulle Områder (SVO) i Lofoten –Barentshavet (merk at disse områdene ikke tilsvarer de identifiserte SVO-områdene for sjøfugl). Tromsøflaket, som ligger innenfor influensområdet til Goliat, var ett av fire områder som skilte seg spesielt ut med bakgrunn i disse kriteriene. Tromsøflaket er et bankområde som utgjør det viktigste retensjonsområdet for torske- og hyselarver i regionen. Den nordre delen av Tromsøflaket er også et antatt viktig gyteområde for flekksteinbit. De strømrrike områdene i nordvest er områder med store forekomster av svamper, og er med stor sannsynlighet betydningsfulle oppvekstområder for ulike fiskeslag. Man antar også at det er korallforekomster langs kanten av flaket, men dette er ikke fastslått. Blant de andre 18 områdene, inngår også ett annet område, Lopp havet, som ligger innenfor Goliats influensområde. Lopp havet, som vist i Figur 4-2 B, har status som mulig marint verneområde.

Verneområder

I den ytre kystsonen utenfor Finnmark finnes det mange naturreservater og en rekke nye verneområder er foreslått. Vern av sjøfugl er bakgrunnen for at de fleste naturreservatene er opprettet. Men det er også flere vernede våtmarker i den ytre kystsonen. Av mulige fremtidige marine verneområder i Finnmark, er det kun Lopp havet som ligger innenfor influensområdet for Goliat (se Figur 4-2B). Lopp havet inneholder flere dype korallrev. Verneverdien er knyttet til det store mangfoldet av naturtyper som er representative for denne delen av kysten, men som også inneholder særegne kvaliteter.

Figur 4-1 Miljøprioriterte lokaliteter (MOB A og B) for høst, vår sommer og vintersesongen.

Figur 4-2 A: SMO for sjøfugl og marine pattedyr. Lunde kvalifiserer til internasjonal SMO, teist til nasjonal SMO, mens resterende ressurser tilfredsstillers kriteriene for regional SMO. Kilde: Moe *et al.* (1999). B: Mulige marine verneområder i Nord-Troms og Finnmark (Rådgivende utvalg for marine verneområder, 1995 og 2003, Miljøverndepartementet, 2002).

4.2.2 Fisk

Barentshavet er et produktivt havområde med store fiskebestander og utgjør et viktig gyte- og oppvekstområde for mange fiskearter. Barentshavet har en fiskefauna med omlag 150 ulike arter fordelt på 52 familier. Torsk, hyse, sild og lodde regnes som de viktigste artene i det sørlige Barentshavet. Når en ser bort fra lokale fiskestammer, begrenser gytingen i området seg til torsk, hyse og lodde.

4.2.3 Sjøfugl og marine pattedyr

Barentshavet er et viktig område for sjøfugl og marine pattedyr (sjøpattedyr og oter). For sjøfugl er området meget viktig og har en av verdens høyeste tettheter.

Barentshavet er i internasjonal sammenheng et svært viktig område for sjøfugl med flere millioner hekkende par. Barentshavet, særlig den isfrie Finnmarkskysten, er også et viktig overvintringsområde for flere arktiske populasjoner av sjøfugl. De viktigste gruppene av fugl i Barentshavregionen er alkefugl, ender, dykkere, skarv, måker, terner, jo og havhest.

Mange arter av marine pattedyr oppholder seg i Barentshavregionen i hele eller deler av året. Selene dominerer i antall og hvalene i biomasse. Flere av artene i dette området opptrer i bestander som strekker seg utenfor landegrensene og Norge deler derfor forvaltningsansvaret med en rekke andre land. Det er et SMO for havert innenfor antatt influensområde (Figur 4-2).

4.2.4 **Koraller**

Forekomstene av dypvannskoraller i norske farvann har vært kjent lenge, men det er først de siste tiårene at forekomstene er blitt kartlagt og undersøkt. Dypvannskorallrev dannes av den kolonidannende korallarten *Lophelia pertusa*, som i Norge finnes utbredt langs kysten fra Tislerrevet i Skagerrak til østkysten av Finnmark. Den høyeste tettheten, og de største revene, finnes langs kontinentalmarginen i Norskehavet samt på kanten av havbunnsformasjoner som krysser denne.

Et større arbeid for å kartlegge forekomster av *L. pertusa* langs Norskekysten er gjennomført. I tillegg fokuserer MAREANO sitt arbeid på Barentshavet frem til 2010. MAREANO har gjennomført flere tokt i Barentshavet for å kartlegge koraller og andre bunndyrssamfunn, inklusive deler av influensområdet til Goliat. Kartleggingen av *L. pertusa* følges opp av fagmiljøene og av oljeselskapene i forbindelse med boring av nye brønner. Eni undersøkte lisensen for koraller i 2001, og det ble ikke funnet spor av koraller innenfor området hvor boring ble gjennomført i 2006.

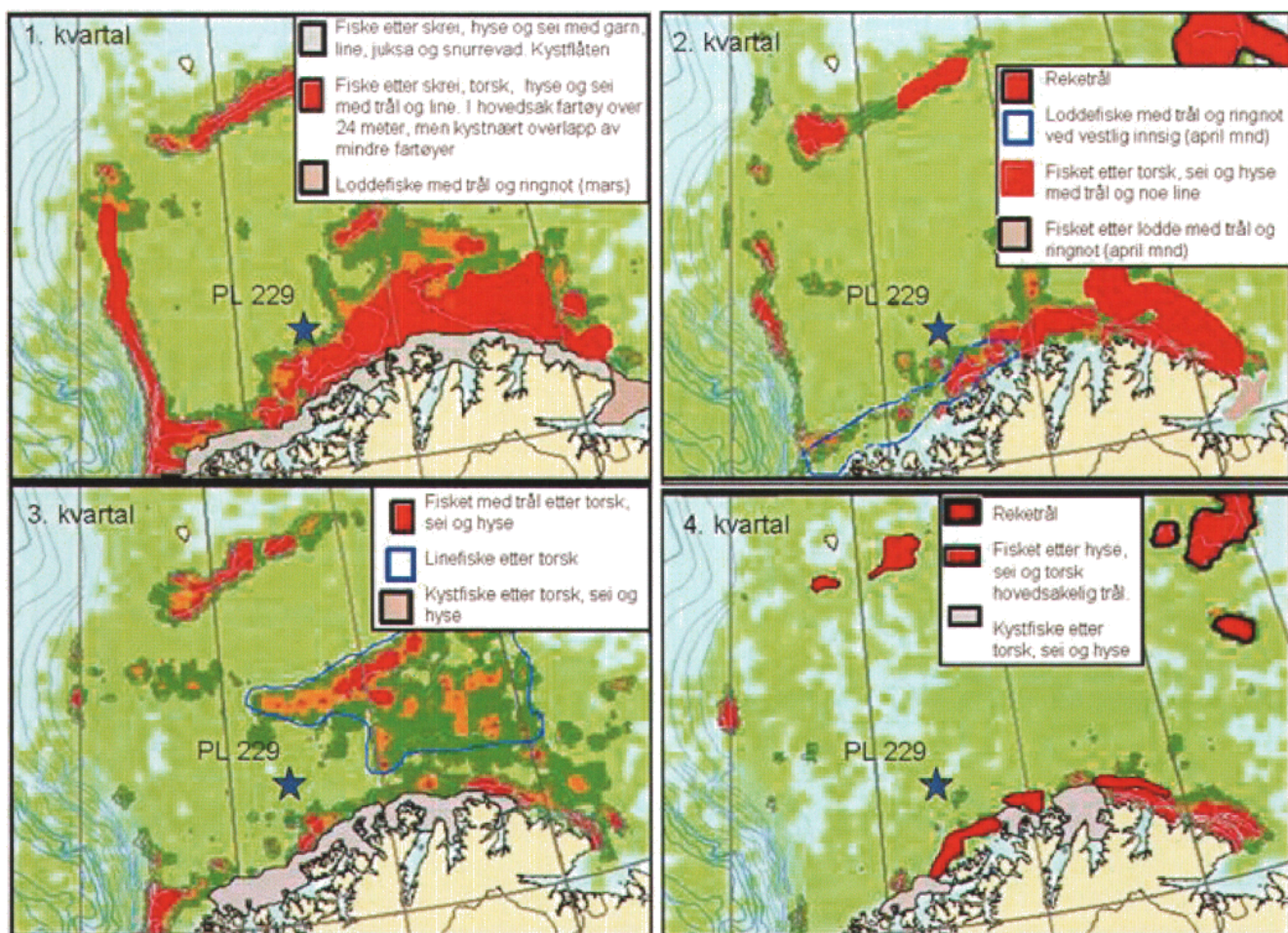
4.3 **Fiskeri og oppdrettsvirksomhet**

4.3.1 **Fiskeri**

Kysten og bankene utenfor Vest-Finnmark er blant de viktigste fiskefeltene i landet. Området brukes av lokal flåte, øvrig norsk flåte og den internasjonale trålerflåten. Området har størst betydning i fiske etter bunnfisk (torsk, hyse, flyndrearter og steinbit) og sei. Av disse er norsk-arktisk torsk den kommersielt viktigste arten. Området har mindre betydning i fiske etter reker og lodde. I korte perioder på vinteren kan det imidlertid foregå et intensivt loddefiske. Fiske etter torsk, sei og hyse utgjorde omkring 85 % av fangsten i perioden 1993-1998 innenfor fiskeristatistikkens hovedområde 04, der Goliat er lokalisert. Det meste av fangsten i området tas med trål eller autoline. Figur 4-3 viser fiskeriaktivitet i kystområdene utenfor Finnmark, basert på satellittsporing i 2001 og 2002.

4.3.2 **Oppdrettsvirksomhet**

Innenfor influensområdet for Goliat, er det en rekke godkjente oppdrettslokaliteter. Laks og ørret er dominerende, men andre arter er også representert i området. Det har vært en økning i oppdrettsaktiviteten i Finnmark de senere årene, og for laks og ørret har antall konsesjoner i drift i Finnmark økt fra 24 i 1994 til 72 i 2005.

Figur 4-3 Fiskeriaktivitet i det sørlige Barentshavet. Øverst til venstre: 1. kvartal. Øverst til høyre: 2. kvartal. Nederst til venstre: 3. kvartal. Nederst til høyre: fjerde kvartal. For fartøyer over 24 meter er figurene basert på satellittsporing 2001 og 2002. Fargekoder: lys grønt er minst aktivitet, rødt er høyest aktivitet. (Kilde: Fiskeridirektoratet) Kilde ULB sameksistensrapport.

4.4 Reindrift

I Norge har reindriften sitt opphav hos den samiske befolkningen. Gjennom historien har reindrift vært utbredt over store deler av landet. I dag utøves samisk reindrift i det vesentligste i fjell- og utmarksområdene i Finnmark, Troms, Nordland og Nord-Trøndelag, samt i deler av Sør-Trøndelag, Møre og Romsdal og Hedmark.

Den samiske reindriften er administrativt delt inn i 6 reinbeiteområder. I Finnmark finnes det to: Øst-Finnmark og Vest-Finnmark reinbeiteområder.

Reindriften foregår i et arktisk produksjonssystem der man utnytter reinens tilpasning til den nordlige taigaen og tundraen. Reinen er fysiologisk og atferdsmessig tilpasset sitt naturmiljø, både gjennom rask vekst gjennom en kort og intens sommersesong, og ved redusert aktivitetsnivå og energitap gjennom vinteren. Utøverne nytter også reinens tilpasninger gjennom sesongvise flyttinger av reinflokkene mellom ulike beiteområder. Reinens naturlige forflytting og den nomadiske driftsformen er selve bærebjelken for en optimal produksjon i disse områdene. I Finnmark skjer dette gjennom flytting fra karrige og snøfattige vinterbeiter i innlandet til frodige og fuktige sommerbeiter langs kysten og på øyene.

I Finnmark økte reintallet sterkt fra siste halvdel av 1970-tallet og fram til 1989 da det registrerte reintallet nådde et historisk maksimum på ca. 200.000 dyr i vårflokk. I perioden fram til 2000/01 ble dette tallet nesten halvert (ca. 109.000). Siden 2000/01 har reintallet i Finnmark igjen økt (ca. 168.000 per 31. mars 2005).

4.5 Samfunn

Med et areal på 48 637 kvadratkilometer og ca. 73 000 innbyggere, er Finnmark landets største fylke, samtidig som det har færrest innbyggere. Et annet karakteristisk forhold er at en relativt stor andel av befolkningen bor innenfor tettsteder med innbyggertall på over 200 personer. I sum betyr dette at bosettingen preges av mindre tettsteder og byer med til dels stor avstand mellom. De største tettstedene er Alta, Hammerfest, Honningsvåg og Kirkenes. På tross av store avstander har fylket gode kommunikasjoner basert både på fly, båt og et bra utviklet vegnett.

Sysselsettingen i Finnmark har vært preget av fiskeri, landbruk, reindrift og bergverksdrift, hvor fiskerier næringen beskrives som bærebjelken for bosettingen. Reiselivsnæringen er også viktig. Den største sysselsettingen finner en imidlertid i offentlig sektor, med 15 % i statlig sektor og 31 % i kommuner og fylke. Primærnæringene, definert som landbruk, reindrift, fiske og oppdrettsnæring har en høyere andel sysselsatte (6,8 %) sammenlignet med landsgjennomsnittet, mens industri og bergverk står for en mindre andel (7,5 %). Totalt står privat sektor for ca 52 % av sysselsettingen.

Folketallet i fylket toppet i 1975, da det var 79 413 innbyggere. I 1989 hadde det falt til 74 034, men steg så igjen til 76 461 innbyggere i 1995. Bortsett fra en liten oppgang i 2000/2001 har det siden falt jevnt, slik at fylket ved inngangen til 2006 hadde 72 937 innbyggere. Dette er på nivå med folketallet på begynnelsen av 60-tallet. Sterkest har reduksjonen vært i kystkommunene. De eneste kommunene med vekst de 10 siste årene har vært Alta og Karasjøk, med størst vekst i Alta.

4.6 Mulige ilandføringssteder

Utbyggingsløsninger som inngår i konseptvalget og som krever landanlegg er "Prosessering på feltet med oljeeksport i rør" (Alternativ 2) og "Direkte ilandføring fra havbunnsanlegg" (Alternativ 3) som krever oljeterminal og prosessanlegg med oljeterminal, som beskrevet i kapittel 3.4.2 og kapittel 3.4.3. Eventuell eksport av gass planlegges eksportert til det eksisterende LNG-anlegget på Melkøya.

I forbindelse med valg av ilandføringssted vil det bli stilt funksjonelle krav til:

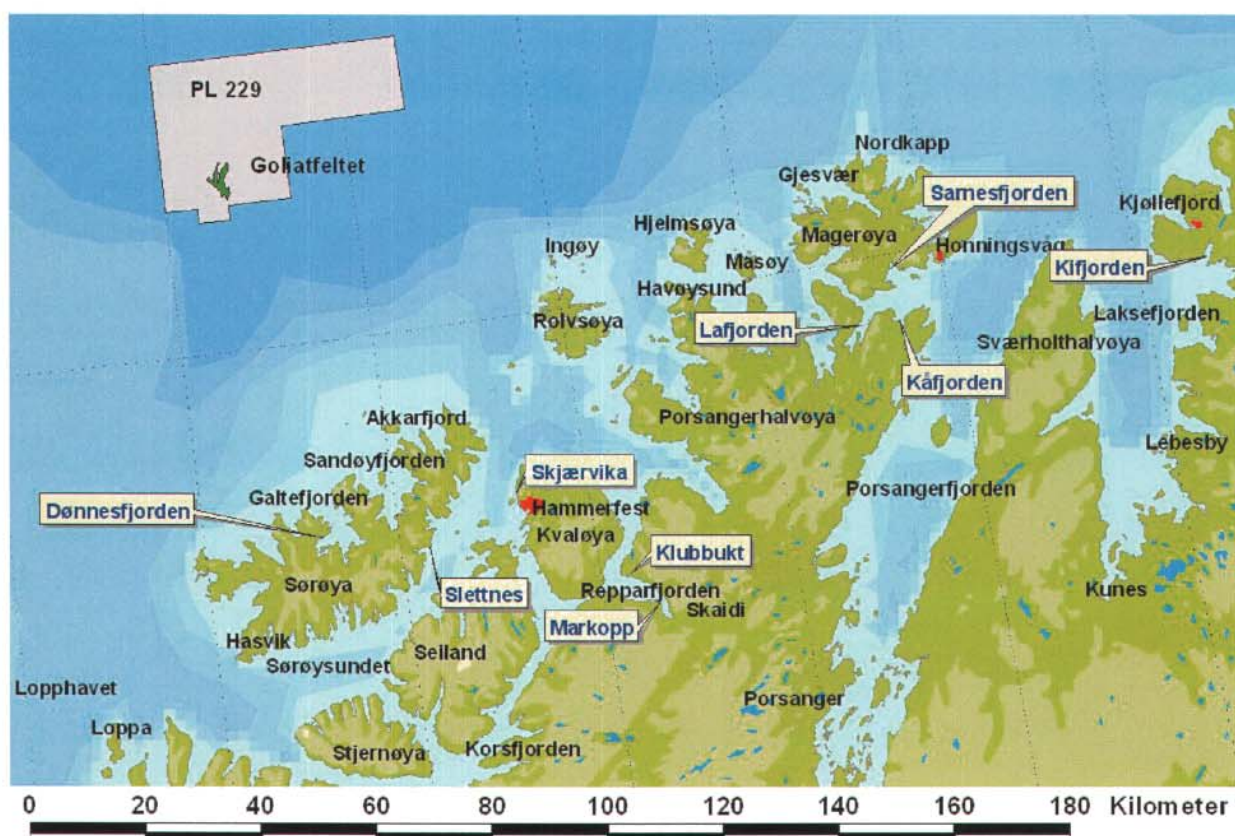
- Maritime forhold
 - Inn- og utseiling av tankskip
 - Manøvrering og sikkerhet i havnebasseng
 - Bølge og vindforhold ved kai
- Arealtilgang
 - Arealstørrelse
 - Arealfleksibilitet
 - Lengde og form på sjøfront
- Annen infrastruktur
 - Krafttilgjengelighet
 - Veier
 - Nærhet til flyplass
 - Nærhet til tettsted med servicekvaliteter
- Risiko for miljø
 - Nærhet til kystsoner av stor miljøverdi
 - Fjordområder av stor marin betydning

I forbindelse med utvelgelse av mulig ilandføringssted, vil det i tillegg til funksjonelle krav bli vurdert hvordan naturvern/naturressurser, kulturvern og samfunnspåvirkning vil bidra med å sette rammer for bruk av landområder. Avstand fra feltet til en mulig ilandføringssted vil påvirke både teknisk gjennomførbarhet og prosjektøkonomien.

Det er gjennomført en foreløpig lokaliseringsevurdering som har identifisert flere mulige ilandføringssteder for Goliat (Figur 4-4):

- Gamnes i Dønnesfjorden i Hasvik kommune (Alternativ 2 og 3*)
- Slettnes på Sørøya i Hammerfest kommune (Alternativ 2 og 3*)
- Skjærvika i Hammerfest kommune (Alternativ 2 og 3*)
- Markopp og Klubbukta i Repparfjorden i Kvalsund kommune (Alternativ 2)
- Sarnesfjorden, Kåfjorden og Lafjorden i Nordkapp kommune (Alternativ 2)
- Kifjorden i Lebesby kommune (Alternativ 2)

*Prosessert gass vil eksporteres til Melkøya via rørledning

Figur 4-4 Oversikt over mulige ilandføringssteder.

4.6.1 Gamnes i Dønnesfjorden (Hasvik kommune)

Gamnes som ligger i Dønnesfjorden (sidefjord til Galtefjorden) er identifisert som et mulig ilandføringssted hvor en, avhengig av utbyggingsløsning, ser for seg et mulig prosessanlegg med oljeterminal (alternativ 3) eller kun oljeterminal (Alternativ 2). Hasvik kommune har i "Areal- og Kystsonerplan for Hasvik Kommune 2006-2016" identifisert et større industriområde rundt Gamnes som er tiltenkt olje- og gassrelaterte aktiviteter (skravert område i Figur 4-5). Dønnesfjorden ligger i Hasvik kommune og nærmeste flyplass er i Hasvik ca 40 km fra Dønnesfjorden.

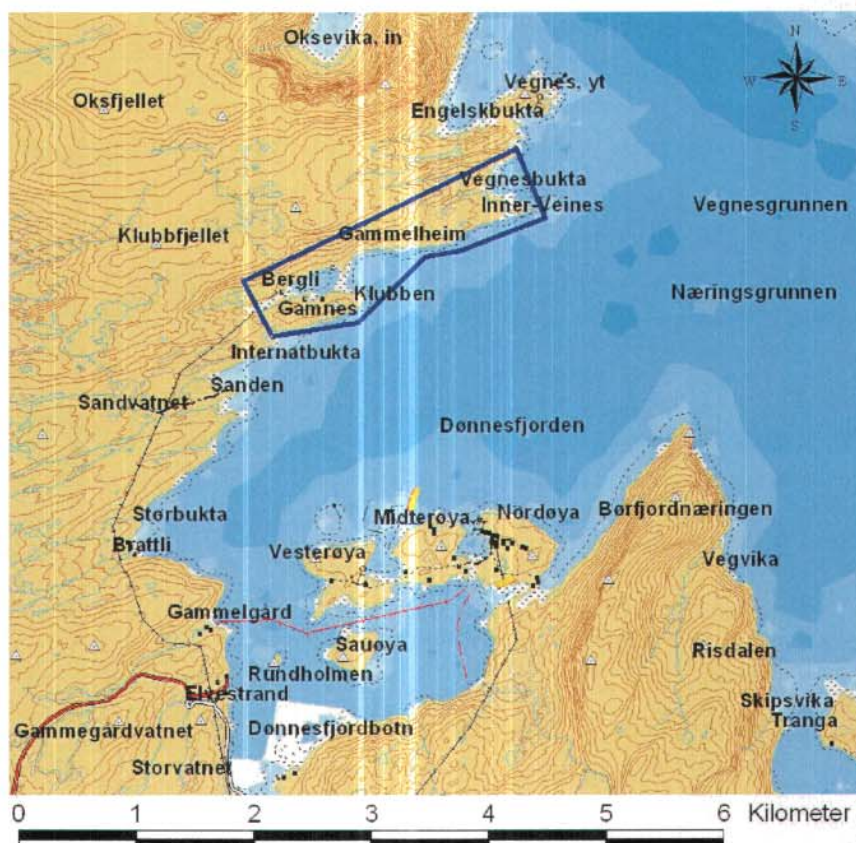
Det er ikke permanent bosetting i Dønnesfjorden eller i Galtefjordområdet, men det er fritidsboliger i området som benyttes til rekreasjon både sommer og vinter. Området mangler infrastruktur og veien fra Breivikbotn har dårlig standard, og må oppgraderes betydelig og forlenges for å oppnå nødvendig helårig kjøreforbindelse til Gamnes. Det er i senere tid gjennomført noe oppgradering i regi av Dønnesfjord veilag.

Det er i dag el-kraftlinjer til Gamnes med begrenset kapasitet. Det er tilstrekkelig tilgang på elektrisitet inn til Sørøya for å drive en oljeterminal.

Det er usikkerhet knyttet til egnetheten av de maritime forholdene med hensyn på inn- og utseiling til Dønnesfjorden for tankskip.

Det er en fredet kirke på Midtreøya i Dønnesfjord. Det er ikke avklart med myndighetene om det er andre forninner på eller i nærheten av mulig utbyggingslokasjon.

I Dønnesfjorden er det en sjøfuglkoloni i området rundt Galten. Storgalten i Galtefjorden ble fredet som naturreservat i 1983 på grunn av det rike fuglelivet og er registrert som MOB-A område (Figur 4-5 og Figur 4-1). Landområdene rund Dønnesfjord benyttes i forbindelse med reindrift og da spesielt som beiteområde. Det er ikke noen form for oppdrettsnæring i Dønnesfjorden eller området rundt Dønnesfjorden og Hasvik kommune har i "Areal- og Kystsoneplan for Hasvik Kommune 2006-2016" tatt Dønnesfjorden ut som oppdrettsområde.

Figur 4-5 Oversiktskart over Dønnesfjorden som viser området som Hasvik kommune har "satt av" til olje og gass relatert industri (Kilde: Areal- og Kystsoneplan for Hasvik Kommune 2006-2016).

4.6.2 Slettnes på Sørøya (Hammerfest kommune)

Slettnes er tidligere vurdert for lokalisering av Snøhvit LNG-anlegg, og har de nødvendige arealer som trengs for etablering av et prosessanlegg av denne type. Stedet har kun noen fritidshus / hytter. De maritime forhold ble i sin tid vurdert å være akseptable, hvor det var best på sørvest-siden av Slettnesfjorden.

Slettnes mangler infrastruktur og har ingen veiforbindelser med unntak av en lokal vei i området. Stedet er fraflyttet og har derfor heller ingen permanente anløp av rutebåter.

Det er i dag el-kraftlinjer til Slettnes med begrenset kapasitet. Det er tilstrekkelig tilgang på elektrisitet inn til Sørøya for å drive en oljeterminal.